

BCN
CLÀSSICS

www.bcnclassics.cat

Jason Bell

THE BACH PROJECT
YO-YO MA
JOHANN SEBASTIAN BACH
SIS SUITES PER A VIOLONCEL SOL

DIVENDRES, 24 DE MAIG DE 2019
PALAU DE LA MÚSICA CATALANA
BARCELONA

BCN
CLÀSSICS
19/20

**L'AUDITORI
PALAU DE LA MÚSICA**

www.bcnclassics.cat
93 342 61 75

**NOVA
TEMPORADA.
ABONA-T'HI!**

18/09/19 / L'AUDITORI

**FILHARMÒNICA D'ISRAEL
i ZUBIN MEHTA**

07/11/19 / PALAU DE LA MÚSICA

**EL SOMNI
D'UNA NIT
D'ESTIU AMB
JAIME MARTÍN**

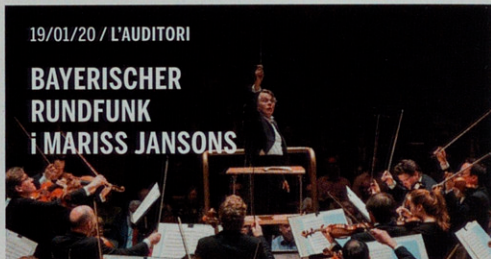
11/12/19 / PALAU DE LA MÚSICA

**MISSA SOLEMNIS
DE BEETHOVEN AMB
GIANANDREA NOSEDA**

19/01/20 / L'AUDITORI

**BAYERISCHER
RUNDFUNK
i MARISS JANSONS**

13/02/20 / L'AUDITORI

EVGENY KISSIN, PIANO

17/03/20 / PALAU DE LA MÚSICA

**ACADEMY OF ST MARTIN
IN THE FIELDS**

25/04/20 / PALAU DE LA MÚSICA

**FILHARMÒNICA
DE VIENA
i ZUBIN MEHTA**

11/05/20 / L'AUDITORI

**LONDON SYMPHONY
i SIMON RATTLE**

PROGRAMA

CICLE BCN CLÀSSICS

Palau de la Música Catalana

Divendres, 24 de maig de 2019, 20h

*El programa s'interpretarà seguit sense pausa.

JOHAN SEBASTIAN BACH

Sis suites per a violoncel sol

Suite núm. 1 en Sol major, 16'

BWV 1007

Prélude
Allemande
Courante
Sarabande
Menuet I-II
Gigue

Suite núm. 2 en Re menor, 19'

BWV 1008

Prélude
Allemande
Courante
Sarabande
Menuet I-II
Gigue

Suite núm. 3 en Do major, 18'

BWV 1009

Prélude
Allemande
Courante
Sarabande
Bourrée I-II
Gigue

Suite núm. 4 en Mi bemoll major, 25'

BWV 1010

Prélude
Allemande
Courante
Sarabande
Bourrée I-II
Gigue

Suite núm. 5 en Do menor, 23'

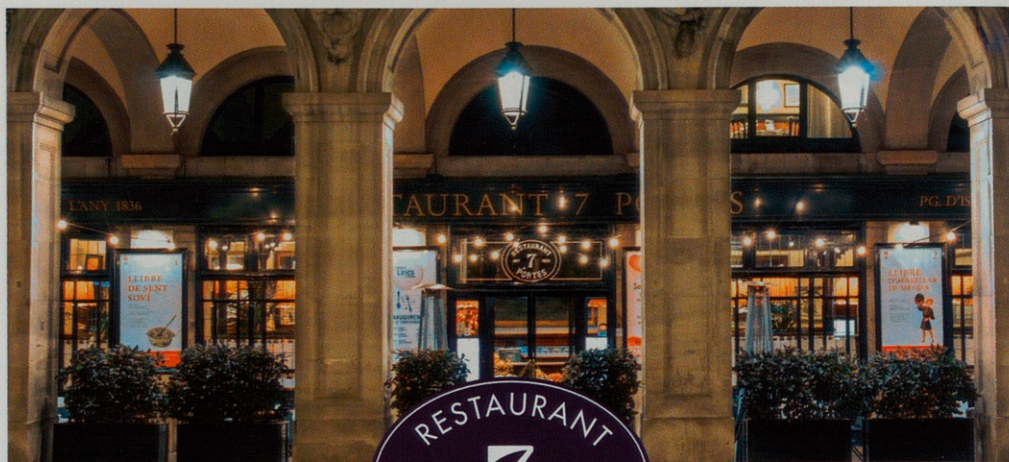
BWV 1011

Prélude
Allemande
Courante
Sarabande
Gavotte I-II
Gigue

Suite núm. 6 en Re major, 26'

BWV 1012

Prélude
Allemande
Courante
Sarabande
Gavotte I-II
Gigue

CUINA OBERTA tots els dies de 13h a 1h

**RESTAURANT OFICIAL DEL
BCNCLASSICS**

VINE A SOPAR AMB LA TEVA ENTRADA DEL

CONCERT I ET CONVIDEM A UNA COPA DE CAVA

@7Portes

Passeig Isabel II, 14
08003 Barcelona

www.7portes.com

reserves@7portes.com
Tlf. 93 319 30 33

INTÈRPRET

Jason Bell

YO-YO MA

La polifacètica carrera de Yo-Yo Ma és testimoni de la seva ferma creença en el poder de la cultura per generar confiança i entesa. Ja sigui interpretant obres noves o conegudes del repertori violoncel·lístic, col·laborant amb col·lectius i institucions per explorar el paper de la cultura en la societat o abordant formes musicals inesperades, Yo-Yo Ma intenta fomentar relacions que estimulin la imaginació i reforcin la nostra humanitat.

Yo-Yo Ma manté un equilibri entre els compromisos com a solista amb orquestres, les activitats relacionades amb els recitals i la música de cambra, i les col·laboracions amb un cercle ampli d'artistes i institucions. Amb socis d'arreu del món i de diverses disciplines, Yo-Yo Ma crea programes que amplien els límits dels gèneres i de la tradició per explorar la producció musical com un mitjà no tan sols per compartir i expressar significat, sinó també com un model de la col·laboració cultural que ell considera bàsica per tenir una societat forta. A partir d'aquesta creença, el 1998 Yo-Yo Ma va fundar Silkroad, un col·lectiu

d'artistes de tot el món que fa una música que recull nombroses tradicions. A més d'actuar en escenaris com el Suntory Hall o el Hollywood Bowl, Silkroad col·labora amb museus i universitats per desenvolupar programes de formació adreçats a professors, músics i estudiants de totes les edats. Silkroad ha rebut l'encàrrec de més de cent obres de compositors i arranjadors d'arreu del món, i ha publicat set discos, el més recent dels quals és una col·lecció de música enregistrada per a La guerra del Vietnam, un documental de Ken Burns i Lynn Novick.

Per mitjà de la seva feina amb Silkroad, així com amb la seva carrera, Yo-Yo Ma intenta ampliar el repertori clàssic per a violoncel, interpretant sovint música poc coneguda del segle xx i acceptant encàrrecs de nous concerts i peces de recital. Ha estrenat obres de compositors tan diversos com Osvaldo Golijov, Leon Kirchner, Zhao Lin, Christopher Rouse, Esa-Pekka Salonen, Giovanni Sollima, Bright Sheng, Tan Dun i John Williams.

A més de la seva feina com a intèrpret, Yo-Yo Ma col·labora amb col·lectius i institucions des de Chicago fins a Guangzhou per desenvolupar programes que defensen el poder de la cultura per transformar vides i construir un món més connectat. Entre molts altres càrrecs, és conseller creatiu Judson i Joyce Green de l'Orquestra Simfònica de Chicago, director del festival anual de Música i Cultura Jove de Guangdong i Míssatger de la Pau de l'ONU. És el primer artista que ha estat nomenat membre del consell d'administració del Fòrum Econòmic Mundial.

La discografia de Yo-Yo Ma, formada

per més de cent àlbums (amb dinou premis Grammy), reflecteix el seu ampli ventall d'interessos. A més de nombroses interpretacions emblemàtiques del cànon occidental, ha fet diversos enregistraments que desafien la categorització, com ara "Appalachia Waltz" i "Appalachian Journey", amb Mark O'Connor i Edgar Meyer, i dos tributs a la música brasilera, "Obrigado Brazil" and "Obrigado Brazil - Live in Concert", mereixedors de sengles Grammys. Entre els enregistraments més recents de Yo-Yo Ma trobem: "Songs from the Arc of Life", amb la pianista Kathryn Stott; "Sing Me Home", amb la Silkroad Ensemble, guanyador del Grammy al Millor Àlbum de Músiques del Món el 2016; "Bach Trios", amb Edgar Meyer i Chris Thile; "Brahms: The Piano Trios", amb Emanuel Ax i Leonidas Kavakos, i "Six Evolutions - Bach: Cello Suites". L'agost de 2018, Yo-Yo Ma va emprendre un nou viatge, en el qual es proposa interpretar les sis suites per a violoncel de Bach seguides en trenta-sis llocs diferents del món, uns escenaris singulars on s'uneixen el llegat cultural, la creativitat actual i els reptes relacionats amb la pau i l'entesa que marcaran el futur de la humanitat. Cada concert serà un exemple del poder de la cultura per crear moments d'entesa mútua, així com una invitació a una conversa més àmplia sobre la cultura, la societat i els temes que ens connecten com a éssers humans.

Yo-Yo Ma va néixer el 1955 de pares xinesos que vivien a París. Va començar a estudiar violoncel amb el seu pare als quatre anys, i tres anys després es va traslladar amb la seva família a Nova York, on va continuar els estudis de vio-

loncel amb Leonard Rose a la Juilliard School. Després de la seva formació al conservatori, va fer estudis humanístics i es va graduar en antropologia per la Universitat de Harvard el 1976. Ha rebut nombrosos premis, com ara l'Avery Fisher Prize (1978), el Glenn Gould Prize (1999), la Medalla Nacional de les Arts (2001), el Dan David Prize (2006), el Leonie Sonning Music Prize (2006), el Crystal Award del Fòrum Econòmic Mundial (2008), la Medalla Presidencial de la Llibertat (2010), el Kennedy Center Honors (2011), el Polar Music Prize (2012), el Vilcek Prize de Música Contemporània (2013) i el J. Paul Getty Medal Award (2016). Ha actuat davant de vuit presidents nord-americans, l'última vegada a invitació del president Obama en ocasió de la 56a investidura presidencial.

Yo-Yo Ma i la seva esposa tenen dos fills. Ell toca dos instruments, un violoncel Montagnana de Venècia de 1733 i un Davidoff Stradivarius de 1712.

PER A MÉS INFORMACIÓ, VEGEU:

www.yo-yoma.com

www.silkroad.org

www.opus3artists.com

REFLEXIONS DE L'ARTISTA

Aquestes reflexions de Yo-Yo Ma i Michael Stern al principi de The Bach Project, l'agost de 2018, estan adaptades dels textos que acompanyen Six Evolutions, la nova gravació que Yo-Yo Ma ha fet de les suites, disponible a Sony Classical.

Les suites per a violoncel de Bach han estat per a mi una companyia musical constant. Durant gairebé sis dècades, m'han proporcionat suport, consol i alegria en moments de tensió, de celebració i de pèrdua. Quin poder té aquesta música que encara avui, tres segles després, ens continua ajudant a navegar en temps difícils? Què va trobar Pau Casals en aquesta música que va fer que dediqués la seva vida a fer-la conèixer al món? I per què jo la comparteixo avui amb vosaltres?

Sempre que interpreto o escolto aquestes suites, em venen tres records dels meus primers anys de vida. El meu pare em va ensenyar la primera suite, compàs a compàs, quan tenia quatre anys, i recordo el plaer estètic de trobar l'espai i el temps adequats entre el suau aterratge de l'última nota de la sarabanda i el lleu augment d'energia que hi ha a la cadència inicial del minuet. El segon record és del meu pare, que era violinista i va viure la Segona Guerra Mundial tant a la Xina com a França. Sovint m'explicava l'absoluta soledat que sentia al París ocupat durant les apagades, i que es passava els dies aprenent-se les sonates i les partites de Bach de memòria, i després les tocava de nit tot sol. L'últim record és el de descobrir les paraules del meu ídol

musical. Quan vaig llegir per primer cop les memòries de Pau Casals era un adolescent, i hi vaig trobar una filosofia per a la música i per a la vida que en aquell moment va ressonar tal com ressona ara, encara amb més força: primer de tot soc un ésser humà, en segon lloc músic i en tercer lloc violoncel·lista.

Al llarg dels anys, he arribat a la conclusió que, creant aquestes obres, Bach va fer el paper de músic-científic, expressant observacions precises sobre la natura i sobre la naturalesa humana. En les tres primeres suites, ho va fer experimentant amb tot allò que el violoncel pot fer com a instrument solista. En les tres últimes, va exigir encara més al violoncel, i també a si mateix, demanant a un instrument no polifònic que parlés amb múltiples veus. Aquesta invenció compositiva és alhora explícita i implícita, ja que demana a l'oïda inconscient de l'oient que completi allò que el violoncel només pot suggerir, i aconsegueix una riquesa sonora i arquitectònica que transcendeix el mateix instrument.

Fa poc que he acabat el tercer enregistrament d'aquestes obres. La primera vegada que vaig gravar les suites tenia prop de trenta anys; era un moment de nous objectius a la meua vida: gràcies al suport i a la devoció extraordinaris de la Jill, la meua dona, havia superat una operació important de la columna vertebral i teníem ganes de formar una família. En Sheldon Gold, el visionari fundador d'ICM Artists, que en aquell moment era el meu mànager, em va reptar a interpretar i gravar les suites. Vaig pensar que era una idea una mica agosarada: qui era jo per fer allò que molts artistes més grans havien esperat dècades a fer? Però ales-

hores creia, com encara crec ara, que una gravació és la fotografia d'un moment, i era una música que m'havia acompanyat des que era petit. La gravació va ser un reflex de la meva profunda gratitud per poder reprendre la vida.

La segona vegada que vaig gravar les suites tenia poc més de quaranta anys. Durant molts anys havia rebut cartes de nens i d'adults que m'escrivien per dir-me que aquesta música els inspirava. Volia compartir la força creativa de les suites amb més gent, de manera que vaig decidir fer un experiment. Què passaria si demanava a uns quants artistes profundament imaginatius —coreògrafs, cineastes i una dissenyadora de jardins— que se submergissin cadascun en una suite diferent? Què en sortiria, de les seves formes artístiques? El resultat va ser *Inspired by Bach*, sis pel·lícules que documenten aquest procés d'immersió i de creació.

Així, doncs, per què una tercera vegada? Ara que tinc més de seixanta anys, m'adono que la meva percepció del temps ha canviat, tant en la vida com en la música, i que s'expandeix i es comprimeix a la vegada. Soc conscient que el meu net Teddy —el primer fill de la meva filla Emily— tindrà 83 anys l'any 2100, i que, mentre escric això, estem a pocs mesos del centenari de la fi de la Primera Guerra Mundial, la Gran Guerra que havia de posar fi a totes les guerres.

Fa poc, el meu fill Nicholas em va recordar que, quan li preguntaven a què recorria en moments de crisi, Fred Rogers, el protagonista de la sèrie *Mister Rogers' Neighborhood*, repetia el consell de la seva mare de "buscar els que ajuden". Casals, el meu pare i jo, i moltíssimes

persones hem trobat en Bach algú que ens ajuda. La música, com tota la cultura, ens ajuda a entendre el nostre entorn, a entendre'ns entre nosaltres i a entendre'ns a nosaltres mateixos. La cultura ens ajuda a imaginar un futur millor. La cultura ajuda a convertir l'"ells" en "nosaltres". I aquestes coses no han estat mai tan importants.

Aquest concert és només una parada en un viatge per compartir aquesta música amb persones que busquen equilibri i consol en un moment de canvis sense precedents. Comparteixo aquesta música, que m'ha ajudat a donar forma a l'evolució de la meva vida, amb l'esperança que pugui suscitar una conversa sobre com la cultura pot ser la font de les solucions que necessitem. És un experiment més, aquest cop una cerca de respostes a la pregunta: què podem fer junts que no podem fer sols?

Us convido a acompanyar-me en aquesta aventura, a escoltar i deixar-vos inspirar per aquells que us ajuden en la vostra vida.

Yo-Yo Ma

Per a més informació sobre The Bach Project, visiteu bach.yo-yoma.com i compartiu #cultureconnectsus.

20^{es}

Liceu

*la força
de l'òpera*

DESCOBREIX
TOTA LA NOVA
TEMPORADA
2019 / 2020

LICEU.CAT

CELEBREM LA TEMPORADA DELS 20 ANYS

ABONAMENTS
DE 3 A 12 TÍTOLS

FINS A UN
35%
DTE

Reine Theorin

TURANDOT
PUCCINI OCTUBRE

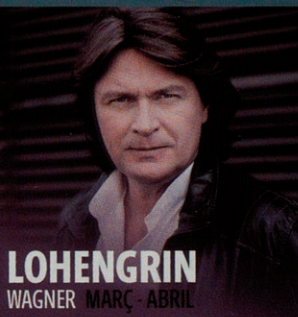
DOÑA FRANCISQUITA
VIVES NOVEMBRE

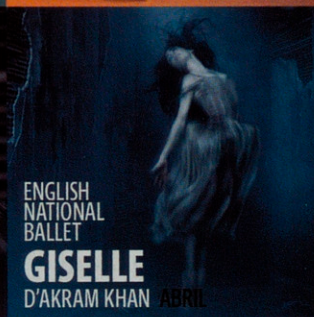
AIDA
VERDI GENER FEBRER

LA CLEMENZA DI TITO
MOZART FEBRER ABRIL

LOHENGRIN
WAGNER MARÇ ABRIL

ENGLISH
NATIONAL
BALLET
GISELLE
D'AKRAM KHAN ABRIL

ALCIONE
MARAIS MAIG

CARMEN
BIZET JUNY

**IL BARBIERE
DI SIVIGLIA**
ROSSINI JULIOL AGOST

Per què les icòniques suites per a violoncel de Bach, escrites fa tres segles, continuen sent tan actuals? Dir que la brillantor de Bach és eterna, tot i ser cert, em sembla una mica simplista i no prou específic. Aquestes peces presenten unes contradiccions enigmàtiques, ja que plantegen reptes especials a l'interpret i exigeixen una atenció i una immersió fora del comú a l'oient. El nucli del món musical de Bach, tal com es podia esperar en el clima social i cultural de l'època i el lloc on va viure, era la seva profunda devoció religiosa i el servei a l'església; i tanmateix, aquestes obres, juntament amb altres obres mestres laiques que va compondre durant el període especialment fructífer que va passar a Köthen entre 1717 i 1723, assoleixen una profunda intimitat, excepcional fins i tot per a un geni com el seu. En aquestes danses estilitzades no hi ha cap relat eclesiàstic dramàtic: és Bach en la seva expressió més abstracta, cosa que podria explicar per què la música sembla exigir tanta concentració a l'oient. En una primera escolta, no sembla que el domini de Bach del contrapunt complex, que es desplega amb virtuosisme en bona part de la seva música, des dels grans cors fins als solos d'orgue, es trobi al centre de les suites. I no hi ha dubte que a les suites per a violoncel hi ha menys polifonia que a les sonates i a les partites per a violí, que daten del mateix període. A les suites per a violoncel hi ha menys coses explícites i més d'interioritzades. No obstant això, en aquesta música, el contrapunt, que és l'eix de tot el que Bach va escriure, no és de cap manera menys sofisticat o menys desenvolupat.

Aquí rau, potser, un dels secrets del poder d'aquestes obres, i el motiu pel qual

em sembla una música essencial per als que vivim al segle XXI. Bona part del contrapunt hi és implícit, de manera que depèn de l'interpret especificar les articulacions que només se suggereixen, i de l'oient completar tota la frase. Darrere d'això hi ha un motiu molt pràctic, un repte que Bach devia afrontar intencionadament quan va decidir escriure una música solista tan difícil per a un violoncel, que fins aleshores només s'havia utilitzat com a instrument acompanyant per donar suport a una melodia o per reforçar un baix xifrat. Produir tres o quatre notes simultàniament amb un violí és molt difícil. Amb les cordes més llargues d'un violoncel, la distància entre les notes requereix que la mà que s'hi mou estigui més estirada, i l'espai que queda entre les cordes requereix més temps per fer aquestes articulacions. A més, Bach va deixar ben poques orientacions per interpretar el fraseig i la dinàmica, o fins i tot la velocitat o el ritme de la música. Més enllà dels títols de les danses, no hi ha indicacions ni tan sols de tempo. En els moviments purament melòdics, com la giga de la Suite en mi bemoll major o la sarabanda de la Suite en do menor, la direcció del contrapunt, el moviment harmònic i la forma són clars però no estan del tot expressats. Les articulacions implícites, la polifonia oculta i l'expressió sense artificis requereixen una creativitat excepcional a l'interpret i una atenció especial a l'oient, de manera que entre el violoncel·lista i el públic s'estableix una relació molt poc habitual.

Transcendent fins i tot la profunda religiositat de Bach, aquestes obres són afirmacions de fe reduïdes a l'essència més pura. Quan Yo-Yo Ma em va demanar d'escriure aquestes frases, em va donar

l'oportunitat de reconsiderar tant la música com la manera com ell l'aborda. De vegades costa ser objectiu amb un amic a qui coneixes des de la infància, com en el cas d'en Yo-Yo i jo. Sempre he tingut clar que la seva generositat d'esperit com a músic ha estat alimentada pels dos impulsos bàsics per entendre aquestes obres: una curiositat il·limitada i una fervent necessitat de comunicar. En Yo-Yo ja sabia tocar de memòria cada nota de les suites fins i tot abans que ens coneguéssim, ara fa cinquanta-cinc anys. Des d'aleshores, no ha parat de buscar la música que hi ha entre les notes, i el caràcter misteriós i privat d'aquestes obres alimenta avui dia la seva fèrtil creativitat amb un alè encara més profund, amb una llibertat més disciplinada i una comprensió més reposada. Les danses estilitzades que animen el ritme d'aquests moviments no estaven pensades per acompanyar cap ball, i, de manera similar, la majoria no semblen pensades per ser interpretades en públic. Fins i tot en els passatges més alegres, la música sembla poc adequada per ser exposada obertament; i en els passatges més meditatis, la suspensió de la respiració i del temps és tan íntima que en escoltar-les pot fer l'efecte d'estar escoltant alguna cosa d'amagat. Tanmateix, el poder de comunicació i la commovedora humanitat de les suites tenen la capacitat d'aplegar milers d'oients silenciosos i captivats en una hipnòtica comunió amb Bach. És una música privada; però, enmig del soroll del nostre temps, estic convençut que la conversa privada no ha estat mai tan urgent i tan vital.

Michael Stern

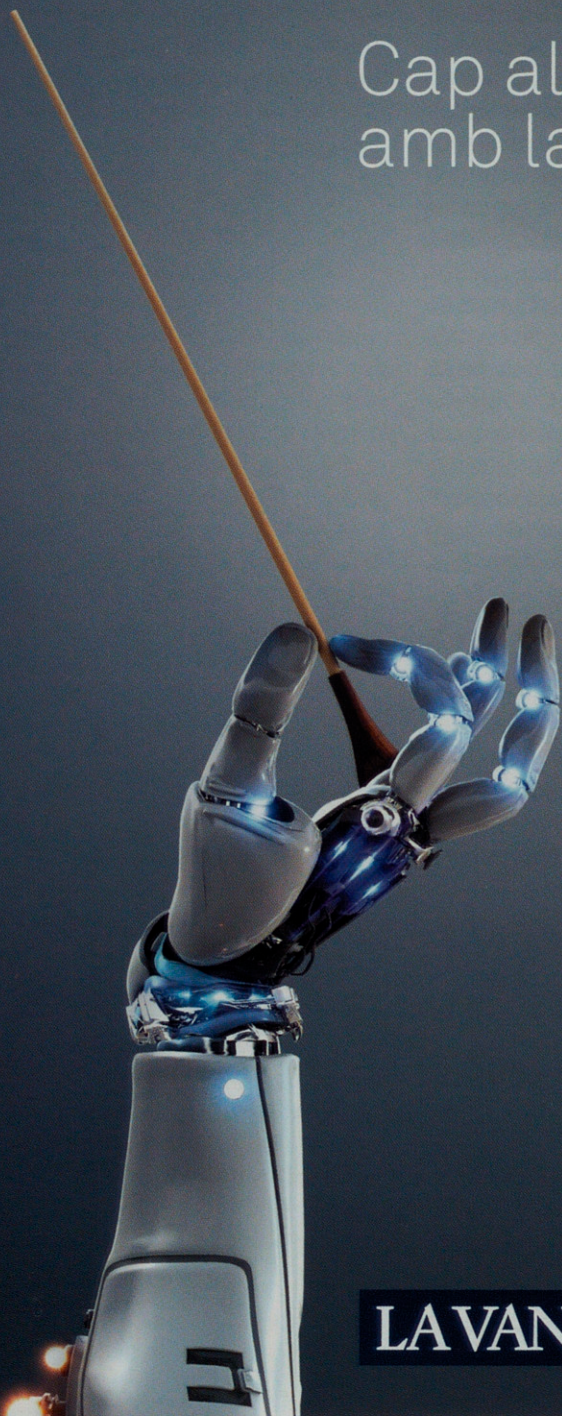
*és el director musical l'Orquestra
Simfònica de Kansas City i company
i amic de tota la vida de Yo-Yo Ma.*

MANAGEMENT:

Opus 3 Artists,

www.opus3artists.com

Cap al futur
amb la música.

LA VANGUARDIA

JO AQUÍ TRIO MÚSICA.

**AQUÍ
AMB
JOSEP
CUNÍ**

Et convidem a escoltar cada dia
Aquí, amb Josep Cuní. Un programa
on la música clàssica sona amb
la força que es mereix.

*De dilluns a
divendres de 7 a 12 h*

🐦 | 📘 | 📷 @AquiCuni

SER2
CATALUNYA

(1) Barcelona 103.5 fm

App SER CATALUNYA

FESTIVAL CASTELL PERALADA

JULIOL – AGOST 2019

ÒPERA LA TRAVIATA

VERDI **NOVA PRODUCCIÓ**

Direcció musical, Ricardo FRIZZA
Direcció d'escena, Paco AZORÍN
ORQUESTRA DEL GRAN TEATRE DEL LICEU
COR INTERMEZZO

Ekaterina BAKANOVA
René BARBERA
Quinn KELSEY

5 i 7 AGOST

GUSTAVO DUDAMEL

**MAHLER CHAMBER ORCHESTRA
& FRIENDS**

COR DE NOIES DE L'ORFEÓ CATALÀ
Buia REIXACH, directora cor
Mercedes GANCEDO, soprano
Lidia VINYES-CURTIS, mezzosoprano
Mària VALVERDE, narradora

El somni d'una nit d'estiu de MENDELSSOHN
Sinfonia núm.1 en re major "Titan" de MAHLER

10 AGOST

Nits que mai no oblidaràs

festivalperalada.com | T. 902 374 737

CICLE BCN CLÀSSICS 2018-2019

Organitzen:

TRITÓ

IBERMÚSICA

Amb el suport:

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Col·laboren:

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Cat **m**úsica

LA VANGUARDIA

Mitjans oficials:

Troba'ns a:

Enamorats, 35
08013 Barcelona
www.bcnclassics.cat
contacte@bcnclassics.cat
93 342 61 75

bcnclassics

@bcnclassics

@bcnclassics

bcnclassics

GAUDIM LA MÚSICA EN SILENCI

Desconnecta el telèfon mòbil i les alarmes

Amorteix els estossecs amb un mocador

Evita el soroll de l'embolcall dels caramels

Moltes gràcies!

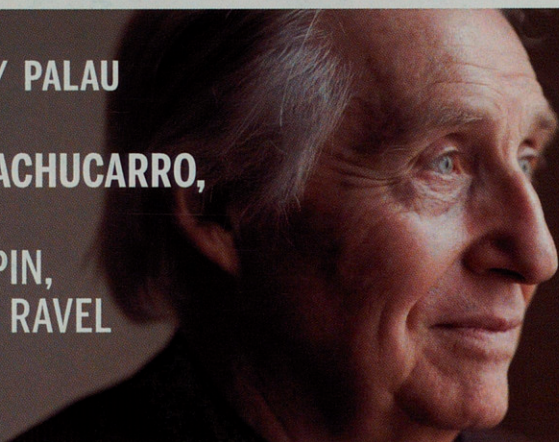
BCN
CLÀSSICS

**L'AUDITORI
PALAU
DE LA MÚSICA**

**PROPER
CONCERTS**

06/06/19 / PALAU

**JOAQUÍN ACHUCARRO,
PIANO
AMB CHOPIN,
DEBUSSY I RAVEL**

18/09/19 / L'AUDITORI

**FILHARMÒNICA D'ISRAEL
i ZUBIN MEHTA**

**NOVA TEMPORADA 19/20 ! ENTRADES i ABONAMENTS:
www.bcnclassics.cat / 93 342 61 75**